

CESTA

Zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie
v Opavě leden 2021

Slovo na cestu

Milí členové naší farní rodiny a přátelé naší farnosti,

v jedné anekdotě se autor zamýšlí nad tím, co je největším zlodějem času? Po velmi dlouhé úvaze přichází na jasnou a stručnou odpověď. Počítat hodiny. Farní kalendář, který se Vám dostává do rukou, má být jakýmsi pomocníkem pro naši každodennost, kterou bychom neměli promarnit zbytečnou starostlivostí, aby nám snad neutekl nějaký důležitý církevní svátek či farní akce, na které Vás vždy rádi uvidíme.

Spolu s panem farářem jsem velmi rád, že jsme nemuseli přerušit vydání našeho kalendáře z důvodů pandemie, která už tak vyvolává dost otazníků. Vnímáme, že tento kalendář je součástí naší farnosti a že se na něj každý rok těšíte. Vedle krásných fotografií, které doprovázejí vždy daný měsíc, si můžeme uvědomit hloubku stále se opakujícího liturgického roku, který odrazuje dějiny spásy vyvoleného národa. Bůh

nám neustále ukazuje, jak blízko nám chce být, chce s námi prožívat náš čas a uvádět nás do již zmíněných dějin spásy, které ještě neskončily, i my sami jsme jejich součástí. Vidím jako náš veliký úkol předávat tuto pravdu dalším generacím, aby nežily jen přítomností, ale měly na paměti i své historické kořeny, ke kterým patří i dar víry, naděje a lásky. My jsme pozváni i prostřednictvím tohoto našeho farního kalendáře tyto dary žít, podílet se na životě naší farnosti i našeho města. Všichni táhneme za jeden provaz, každý z nás chceme mít šťastný, zdravý a spokojený život. Na začátku roku 2021 mi tedy dovoluňte popřát Vám klidný a úspěšný rok, který bude naplněn Boží požehnáním, pokojem a radostí ze života.

*P. Jakub Lasák, kaplan
(převzato z Úvodu do farního kalendáře Kravaře)*

Pane, proměň mé ruce

Pane,

prosím tě, nedovol,
aby v mých rukách zůstávalo to,
co patří druhým,
ale ať se dokážu rozdělit o dary,
které mi do nich vkládáš.

Prosím tě, dej mi ruce něžné,
které dokážou pohladit,
a zároveň pevné, aby dokázaly podepřít
bližního v nouzi.

Dej, ať činím jen dobro
a ať vždycky odpouštím a žehnám.

Amen.

Přání k narozeninám

Učiň mě, Pane, nástrojem...

Modlitba sv. Františka a také píseň z Kancionálu srovnává nás lidi s nástrojem. Když přemýšlíme třeba nad varhanním nástrojem, tak tam nějaká podobnost bude.

Někdy nejsme „dobře naladěni“.

Někdy „dojde štáva“ a pak se musí postaru šlapat.

Někdy se varhany „nesejdou s lidmi“...

Ve farnosti máme to štěstí, že za naším nástrojem sedí pan Alois Kostera.

U příležitosti jeho jubilea bychom mu chtěli popřát kromě obvyklých darů, aby byl jako varhany – vždy dobře naladěn, aby mu v životě nedošla energie a aby se těšil souznění s ostatními lidmi. K tomu přidáváme prosbu o zdraví a Boží požehnání.

redakce

Zajímá nás...

Setkal jsem se s pojmem „dábel poledne“. Co to vlastně je?

Mezi neřestmi pro mnichy a kleriky se považuje za nejnebezpečnější lhostejnost (lenost, *acedia*) – „polední ďábel“. Mnich Evagrius (4. stol.) ji popisuje takto: „*Ďábel lhostejnosti je také nazýván poledním ďáblem a je nejtěžším ze všech, napadá mnicha kolem desáté hodiny a obkličuje duši až do druhé hodiny odpoledne.*“ Líčí barvitě city, které mnich zakouší v této době: „*Nejprve se mu zdá, že se slunce pohybuje pomalu nebo dokonce, že stojí, a že den má padesát hodin. Pak ho nutí stále hledět do oken, vyběhnout z cely a podívat se na slunce, jak je daleko od doby oběda a dívat se napravo i nalevo...*“

Je zajímavé si všimnout, že od tohoto pokušení, řekli bychom každodenního, se přejde na symbolický význam: poledne života (35-40 let). Evagrius pokračuje: „*Polední ďábel mu vnuká odpor k místu, kde právě pobývá, k životnímu stavu, k ruční práci, ba víc, vnuká mu názor, že mezi bratry vymizela láska, protože není nikoho, kdo by utěšoval. A najde-li někoho, kdo se v těch dnech střetl s mnichem, pak ďábel použije i toho, aby zvětšil jeho odpor. Vede ho tedy k tomu, aby toužil po jiných místech, kde by snadno našel to, co potřebuje, a mohl vykonávat méně namáhavé a výnosnější zaměstnání. Dodává, že k tomu, aby se člověk líbil Pánu, není důležité místo: našeptává totiž, že se lze všude klanět Bohu. Navazují na to vzpomínky na příbuzné a na život, jaký vedl dříve; upozorňuje ho na délku života a staví mu před oči námahu askeze; zkrátka, nasadí všechny své síly, aby mnich opustil svou celu a utekl z bojiště.*“

Závěrem: největší pokušení lidí, kteří pěstují duchovní život, je únava z věcí Božích, vlažnost, chuť všeho nechat. Jaké prostředky použít, abychom je přemohli? Hovoří o tom Evagrius: „*Za tímto démonem nepřichází hned žádný další, a to trvá dlouho. Vyžaduje to hodně síly přemoci ho. Po boji vstoupí do duše úžasný klid a nevýslovná radost.*“

o. Jan Czudek

O výchově

III. část

Co má rodina poskytnout dítěti?

Poslání rodiny pro harmonický rozvoj dítěte je nezastupitelné. Všechny formy náhradní rodinné výchovy musí tuto skutečnost respektovat. Vždycky však půjde pouze o náhradu, která ve svém finále dítě pro vstup do samostatného života negativně poznamená.

Co se tedy od rodiny očekává? Své poslání by měli rodiče poznat v předávané rodinné moudrosti a vycítit osobní intuici. Přitom z toho nedělat vědu. Pokud má k tomu pomoci i tato psaná forma, musíme si naše uvažování jednoduše rozčlenit. Ptáme se tedy: Co má rodina dítěti poskytnout?

- pocit bezpečí
- **formaci svědomí**
- rozvoj svobodné osobnosti

2. Formace svědomí

Svědomí je Boží dar, který máme vrozený. Klíčem k jeho fungování je však přirozená výchova v rodině, na kterou navazuje výchova náboženská.

Naprostozastupitelnými aktéry jsou zde opět rodiče. Dítě, které vyrůstá v rodině, všechno pozoruje a rozhodně není jenom pasivním divákem. Všechno dění kolem sebe vztahuje k sobě. Vidí rodiče, jak se o něho starají. Chápe velice brzy, co znamená dát svému potomku čas. Velmi pozorně sleduje, jak se rodiče chovají k sobě. Vzrušuje ho napětí mezi rodiči a přímo ho hladí následné usmíření. Dovede ocenit kompromisy a rodiče rostou v jeho očích, když táhnou za jeden provaz. Je to důležité pro potvrzení jistoty rodinné hradby, kterou nikdo nezboří.

Sociální dovednosti se takto dítě učí doma. Proto by tam mělo platit, že „ano“ znamená vždy „ano“. „Ne“ znamená vždy „ne“. Takto se upevňuje důvěra dítěte k rodičům, posiluje se pocit bezpečí. Situace se v různých obměnách opakují a dítě tak získává ve své mysli vzorce chování. Takto se formuje postupně i svědomí.

Nenechme se přitom vyvést z míry a důslednosti k pravdě různými zlehčujícími návody. Naprostozázně čteme nebo slyšíme hlas odborníka, který mluví o toleranci lži. Ve své moudrosti nazývá lež legální vývojovou záležitostí. U dítěte se můžeme dočasně vyrovnávat maximálně fabulační lží, kdy dítě nerozlišuje mezi skutečností a svou fantazií. Ale jinak budme naprostozádní v obhajobě pravdy. Děti to přijmou, když my sami budeme pravdiví.

Jiřina Prekopová zákonitost vývoje svědomí vyjadřuje takto: *„Je všeobecně známo, že to platí u lidí, ale i u zvířat. Cenu má jenom vzor silnějšího. Slabší nenapodobujeme. (Jíždě autem se neučíme od začátečníků, nýbrž od zkušeného řidiče, učitele autoškoly.) Z tohoto pohledu se přirozená autorita jeví jako zákonitost, která je podmíněna přirozeným řádem.*

Proto je nezbytně nutné, aby dítě ve věku, kdy potřebuje příklad, mohlo vnímat převahu rodičů. Tak to také zařídila stvořitelská moudrost. Rodiče jsou nejdříve větší, dospělejší a silnější a děti menší, nezralé a slabší.“

Formace svědomí patří k nejzákladnějším výchovným cílům. V žádném případě se nedá nastíněný proces nahradit výzvami a poučením, jak se má dítě chovat. To patří pouze k průvodní naučné formaci svědomí.

Jak však přejde poznání z příkladu i z poučení do uvědomělého používání?

V padesátých letech minulého století se staly budované dětské domovy zárukou výchovy k socialistickým hodnotám. Bylo to jistě podle ruského vzoru. Komunisté se nemuseli spoléhat na rodinu, kde navíc pozitivní vztah k socialistickým hodnotám byl nejistý. Do dětí se v domovech hodně investovalo. Byly vychovávány k oddané poslušnosti, k dodržování ústavního řádu. Když však vyšli z domova, začali se chovat zcela jinak, než jak byli navyklí. Jejich chování bylo nezodpovědné, naprosto nespolehlivé. Namísto domnělých opor socialistického zřízení se pohybovali po svobodě lidé, kteří sahalí až ke kriminální činnosti a končili často ve vězení.

Psychologové se ptali, proč se tak chovají, když se do jejich výchovy tolik investovalo. Došli k závěru, že tyto dospělé děti nemají svědomí. Ne, že by nevěděly, co mají dělat. Pod dozorem jednaly naprosto správně. Ale jakmile to zůstalo jenom na nich, svědomí je ke správné činnosti nedovedlo. Dělalý pravý opak. Proč tomu tak bylo?

Po nějaké době se podařilo nepovedenou výchovu zdůvodnit.

V rodině stejně jako v dětském domově jsou děti vedeny ke správnému jednání. Je položena norma, která se musí dodržovat. V rodině se však děje něco, co se v kolektivním zařízení jenom těžce probouzí, nebo se neprobudí vůbec.

Například maminka zakáže dítěti, že nesmí sahat na knoflíky od sporáku. Dítě však knoflíky velice lákají. Když se maminka nedívá, tak nepozorovaně přistoupí ke sporáku a příkaz poruší. Maminka se zlobí, dítě potrestá. Je smutná z toho, že ji dítě neposlechlo. Situace se za chvíli opakuje znovu. Dítě je opět silně pokoušeno na knoflíky sáhnout. Avšak neudělá to. Běží namísto toho k mamince a zvěstuje jí, že na knoflíky nesáhl. Maminka má z toho nefalšovanou radost a dítě se dočká velké pochvaly.

Dítě nesáhl na knoflíky kvůli zákazu, že nesmí. Motivem nebyl ani strach, že dostane trest. K poslušnosti maminčina příkazu je vedla touha udělat mamince radost. Příkaz tedy splnilo z lásky k mamince. Kolikrát v dětství se bude podobná situace opakovat! Mnohokrát dítě poslechne proto, že má maminku rádo, že jí chce udělat radost, že se těší na pochvalu. Něco takového zažívá dítě v domově jenom v omezené míře. Ve vztahu absolutní rodičovské lásky vůbec ne. A právě jednání z lásky k rodičům je podstatný prvek pro růst uvědomělého svědomí.

Formace svědomí patří k nejdůležitějším výchovným cílům. Daří se pouze v rodině, kde dítě vidí v rodičích vzor a má k nim úctu a lásku. Rodič je přitom dítěti laskavým průvodcem. Výchova svědomí je jednoduchá a nepotřebuje žádné metodické příručky. Svědomí v dítěti však nikdy nerozvine rodič, který není pro dítě vzorem, není garantem pravdivosti. Selže i ten rodič, který svou nedostatečnou láskou nevyprovokuje u dítěte jednání z lásky.

Zdroj: Janšta Josef. *O výchově*. A.M.I.M.S., Vranov nad Dyjí – Příměťce – Bítov, 2018, str. 12–14.

Koledy okem nemilosrdného kritika, který se občas dojme

K době vánoční neodmyslitelně patří koledy. Zatímco světské obyvatelstvo je prozpěvuje a vyhrává už od poloviny listopadu, katolíci spořádaně pějící svoje „ejhle“, *Co již dávní proroci*, stosedmnáctku a jiné sezónní hity. S o to větší radostí spustí koledy na štědrý večer. V módě jsou teď všelijaká výdejní okénka. Otevřeme si zde tedy provizorně jedno kulturní okénko, ve kterém se podíváme vánočním písním na zoubek. Jejich kvalita je totiž silně kolísavá.

Začneme pěkně zostrá. *Pásli ovce Valaši* považujeme za koledu krajně diskriminační. Proč vyzdvihovat jen obyvatele Beskyd, když stejně mizivou šanci podívat se do betlémské salaše měli třeba i Hanáci nebo Prajzáci? Otázkou ale je, co by příslušníci těchto etnografických skupin při své příslovečné štědrosti přinesli Ježíškovi darem. A to

nás přivádí ke koledě *Jak jsi krásné, nevinátko*. Tuto musíme odmítnout z teologického hlediska. Ježíšova nabídka spásy je zdarma pro všechny. Není proto vhodné snažit se do jeho přízně dostat pomocí úplatků, ať už se jedná o dvě kozičky, trochu mlíčka nebo beránka ze stáda svého.

Uznávám, někdy jde o subjektivní pocit. Jednu koledu mi zkazila na prvním stupni školy učitelka. Museli jsme totiž místo tělocviku (považte!) trénovat tancování na vánoční besídku. Místo vybíjení! A nejen to, dokonce jsme museli tancovat s holkama! Od té doby už nemůžu slyšet *Na Vánoce dlouhý noce*. Ještě že se tahle koleda nehrává v kostele.

Některé zase dokážou být pěkně vlezlé. Taková *Tichá noc* mi pokaždé vlezle do hlavy a nechce ven, když kolegyně v knihkupectví ukazuje zákazníkovi hrací betlémek. Pokaždé ho natáhne tak, že „přesvatá noc“ zní ještě deset minut po tom, co zákazník odejde. A „jalali v blahý klid“ mi mozek přehrává ještě i v době, kdy by už půlnoc odbyla a všechno šlo spát.

Chtíc aby spal je jiná než ostatní a já ji vždy považoval za přeslazenou. Dokud jsem se nestal otcem. Díky rodičovství už dokážu docenit hloubku a naléhavost, s jakou zní „dříměj, to matky žádost je, holubičko...“ Sám jsem upravenou verzi našim miminkům nejednou se zoufalstvím v hlase zpíval. Doteď nechápu, proč pak brečely ještě víc... Ale co si budem povídat, tahle koleda prostě umí rodiče dojmout.

Dále se jako redakce musíme ohradit, aby se v kostelích na Opavsku propagovala jiná periodika, než je Cesta. Ještě chápeme, že po Silvestru má leckdo diecézní Okno. Ale proč podporovat nějaké cizí „Noviny z betlémské krajiny“, ať už je nese kdokoliv. Jistě nemají ani církevní schválení. Kdepak, všechno potřebné se dozvíte z Cesty, nejserióznějšího křesťanského tisku ve Slezsku.

Prubířským kamenem pro účastníky bohoslužeb bývá píseň *Vitány bud', Ježíšku, v oltářní svátosti*. Spolehlivě dokáže oddělit kostelní štamgasty od vánočních jednorozčků, kteří s chutí zpívají obecně známé koledy, ale tady se ztrácejí. Zatímco tuto melodii slyšíme během přijímání, *Šťestí, zdraví, pokoj svatý* je vhodné spustit při obětním průvodu. Investigativní práci se nám podařilo odhalit tajnou instrukci opavského děkana, který apeluje na dobrou souhru varhaníků a ministrantů. Verš „radš tolárek neb dukátek máte poslati“ má prý vždy zaznít ve chvíli, kdy začínají ministranti obcházet kostel s košíčkem na sbírku.

Nakonec tu máme *Narodil se Kristus Pán*. To je koleda nejkoledovatější, bez které skoro nejsou Vánoce. Věděli jste, že je přes 500 let stará? Kvalita, co přetrvává věky. Vůbec nevádí, že děti nechápou, kým Ježíšek „provokován jest“, když neměl sourozence. A ani většina rodičů nechápe, co v koledě dělá Goliáš (hódně velký hříšník, takže to má být alegorie ďábla). Tóny této písně ve vás navodí atmosféru slavnostní chvíle, i kdybyste se Vánocům bránili, jak chcete... Radujme se!

A úplně nejlepší je, když v kostele Panny Marie zazní v poslední sloce písně mohutné údery na andělský mega xylofon, nebo co to tam na kůru vlastně je. To dodá celé písni grády! Veselme se! Už jenom kvůli tomu je potřeba přesunout mše zpátky do konkatedrály! Těšení na Vánoce je za námi, teď se těšme do staronového kostela! Nám, nám narodil se...

Honza Pilař

K zamyšlení

Někteří autoři duchovní literatury, jejichž knihy vycházely před dvaceti lety, jsou dnes zapomenuti. Jedním z nich je Carlo Carretto, jemuž tehdy vyšlo minimálně devět titulů. Dnes nabízejí pouze Paulinky několik jeho knih ve výprodeji. Žádné nové vydání jsem nenašel. Je to škoda, protože mnohým tehdy, včetně mne, jeho knihy pomohly v jejich duchovním vývoji. Proto bych ho chtěl v dnešním krátkém zamyšlení připomenout.

Kdo řídí běh světa?

Mělo by nás velice těšit vědomí, že záležitosti světa i hvězd jsou v rukou Božích, to znamená v dobrých rukou. Znamená to, že vše je v pořádku.

Toto vědomí by mělo být zdrojem pevné víry, jásavé naděje a především velikého vnitřního klidu. Čeho bych se měl obávat, jestliže všechno řídí a podpírá sám Bůh? Proč bych se měl tolik znepokojovat, jako by všechny problémy závisely na mně, na mých přátelích, na lidech? Proč už konečně nepochopím, že mohu kráčet po jiných, zajímavějších a prospěšnějších cestách.

Člověk se ze všech sil brání představě, že záležitosti světa řídí Bůh. Zdá se mi, že je to nejčastější a nejrozšířenější ze všech pokušení, jimž jsme na této zemi vystaveni.

Tento dramatický zápas se vine celou Bibli. V podstatě není historie vyvoleného národa ničím jiným než dějinami hloučku lidí, jemuž Bůh neustále připomíná: „Věříš ve mne? Já jsem Bůh Abrahámův, Izákův a Jakubův. Já jsem Bůh, který tě mocnou rukou vyvedl z egyptského otroctví, který tě vedl pouští, živil tě nebeskou manou a obstaral ti k pití vodu ze skály. Pro tebe jsem skosil egyptské prvorozence, pro tebe jsem svrhl mocné krále. Čím jsi opětoval tato dobrodiní, tuto neustálou péči? Postavil sis dřevěné a stříbrné modly a opustil jsi mne, svého Boha.“

I my věříme v Boha a modlíme se k němu, ale pak více dáme na slavné kazatele a věříme, že duše obracíjí oni. Modlitbu za rozšíření Božího království považujeme v hloubi

duše za něco stejně bezvýznamného, jako je žádost podávaná na úřad, od něhož vůbec nic nečekáme.

Takto, pod zvláštním, cizím nebem, v podivném pološeru, kde se víra mísí se sentimentem, daleko od Boha i od lidí, plyne náš nevalný duchovní život, v němž má své místo modlitba, ale také vzdor a kompromisy.

* * *

Bůh existuje, Bůh všechno ví, Bůh všechno může. To je pravda, kterou den ode dne stále více odhaluji svou vírou.

Pouze Bůh řídí vesmír, pouze Bůh ví, kdy zemřu, pouze Bůh může obrátit Čínu.

Proč se cítím zodpovědný za něco, čím mne nikdo nepověřil? Proč naříkám, že islámský svět dosud nepoznal Krista, že buddhismus dosud vládne bez krizí a nepokojů nad miliony mých bratrů? Ona hodina přijde, ale nezávisí na mně.

Bůh má v rukou celý svět i jeho spásu, pouze On zná čas, kdy jednotlivé národy uzrají pro něho.

Abrahám neznal Krista – mohl jen doufat v Boží zaslíbení – a přece jej Bůh Otec nezatratil a nezapomněl na něho. Dosud nenadešel čas vtělení. A jestliže Ježíš přišel v určité době, a ne dříve, jistě tak učinil podle záměru věčné Moudrosti. Jediné spolehlivé plány jsou plány Boží; z plánů lidských se uskuteční jen ty, které jsou s plány Božími v souladu.

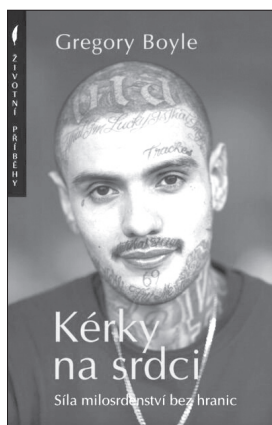
Rozhoduje Bůh, a ne člověk. I Maria mohla celý život vyhlížet Mesiáše a zemřít, aniž by ho spatřila, kdyby Bůh nerozhodl, že čas vtělení už nastal. Galilejští muži by dál lovili ryby v jezeře a navštěvovali synagogu v Kafarnau, kdyby nebyl přišel On a neřekl: „Pojďte za mnou!“

Do nového roku 2021 přeji všem hodně Božího požehnání, pohody v životě a zdraví. A neváhejte sáhnout ve své knihovně po některé starší knize. Možná, budete překvapeni, jaké duchovní bohatství v ní najdete.

Vladimír Ziffer st.

Zdroj: Carlo Carretto, *Dopisy z pouště*. Nakladatelství Cesta, 1994.

Knižní tipy

Kérky na srdci

Gregory Boyle

Autorem je americký jezuita, který už více než třicet let působí mezi mladými členy gangů v Los Angeles. Za svou práci byl v USA dokonce oceněn jako humanitární pracovník roku. Otec Greg je vynikající a vtipný vypravěč, ale především Boží muž na svém místě, vyzařující Kristův soucit a bezpodmínečné přijetí. Razí teorii, že násilí a věznění ještě nikoho nenapravilo, zatímco láska a přijetí ano. Pomáhá získat vzdělání a najít práci mladým lidem, kteří mají problémy se zákonem a vlastně neznají nic jiného než prostředí pouličního gangu. Zástupy proměněných životů jsou důkazem toho, že ví, co říká, a že evangelium není utopie.

Tato novinka svým tématem připomíná velmi oblíbenou knihu *Františkáni z Bronxu*. Stejně jako v ní nejde o souvislý příběh, ale spíše o sled různých historek a příhod, někdy vtipných či napínavých, jindy takových, které berou za srdce. Otec Greg třeba líčí, jak byl hrdý na svého chráněnce, který po mnoha marných pokusech nakonec získal legální zaměstnání. Musel ale slíbit, že nikomu z jejich čtvrti neprozradí, že bývalý gangster dělá plyšového maskota na dětských oslavách v jedné restauraci rychlého občerstvení.

Kdekoliv čtenář knihu náhodně otevře, něco ho zaujme a od čtení nebude lehké se odtrhnout.

Zázraky Jana Pavla II.

Paweł Zuchniewicz

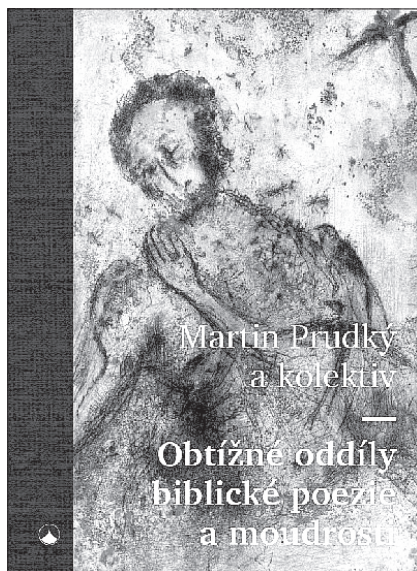

Zázraky, divy a nadpřirozené věci vždy přitahovaly pozornost nejširšího publika. Někdy bohužel jde jen o honění se za senzacemi. Když se ale toto téma dokáže citlivě zkombinovat s příběhem inspirativní postavy některého světce, nejde o bulvár, ale o užitečnou a čtivou duchovní literaturu.

V nedávné době tak nakladatelství Doron vydalo třeba *Zázraky otce Pia*. Na tento úspěšný titul volně navazuje kniha *Zázraky Jana Pavla II.*, která původně vyšla v Polsku v roce 2006 a stala se bestsellerem. Obsahuje řadu svědectví o zázracích, které se staly na papežovu přímluvu už za jeho života i podrobný popis zázraků oficiálně uznaných a doložených k procesům jeho blahorečení a svatořečení. Kniha vyšla v roce, kdy jsme si připomínali 100 let od narození a 15 let od úmrtí tohoto velkého papeže.

Obtížné oddíly biblické poezie a moudrosti

Martin Prudký a kolektiv

V Bibli je mnoho pasáží, které dnes nechápeme, jsou nám cizí nebo neodpovídají tomu, co od Písma svatého očekáváme. Nad mnohými se nejen zarazíme, ale vnímáme je dokonce jako pohoršlivé.

Na potřebu dobrat se při četbě Bible nefalšovaného smyslu i záměru autora odpovídá další svazek Obtížných oddílů, věnovaný tentokrát biblické poezii a moudrosti. Na iniciativu, s kterou před řadou let přišel prof. Jan Heller, navazuje prof. Prudký se svými kolegy. Autoři nás uvádějí do kontextů biblického světa, svérázu biblického myšlení i vnitřního dialogu jednotlivých biblických svědků. Připomínají nám základní pravidla, na něž je třeba dbát, abychom se s biblickým svědectvím nemíjeli a při četbě Písma neslyšeli jen ozvěnu svých vlastních názorů a předsudků.

Tento titul není určený pro začátečníky, předpokládá nějakou základní zkušenost se studiem Bible. Přesto se nejedná o suchý odborný text, který by se nedal s radostí číst. Míří opravdu na pro laika (i mnohého odborníka) záhadné biblické pasáže. Rozebírá je s nadšením a rozpitvává je na kousky, aby je autoři znovu složili v novém jasnějším světle.

Knížka chce posloužit tomu, abychom uměli čerpat z bohatství biblické tradice, která po staletí utvářela náš kulturní prostor, a používali přitom vlastní přemýšlení i výdobytky soudobé vědy.

V KNA už vyšly Obtížné oddíly knih Mojžišových (2007), Obtížné oddíly Předních proroků (2013) a Obtížné oddíly Zadních proroků (2016).

Jan Pilař, Karmelitánské knihkupectví Opava

Klub sv. Anežky, dobrovolné sdružení Charity Opava

Hledme radostně a pokojně do nového roku 2021.

Ježíš nám stále říká: „Nebojte se!“

A také při každé mši svaté: „Svůj pokoj vám dávám.“

Přejeme Vám, ať tuto výzvu přijmete a žijete z ní.

*Hodně pohody, lásky, pokoje a Božího požehnání Vám všem za Klub sv. Anežky,
dobrovolné sdružení Charity Opava, přeje Marie Smolková.*

Dětem

Zlatá medaile

Tříkrálová sbírka... Jak se na ni Josífek s Maruškou těší! Už několik dnů ohmatávají pokladničku, se kterou vyjdou do ulic. Půjdou s tatínkem od domu k domu, zazpívají koledu a potom požádají o pomoc pro potřebné. Do trojice králů jim pomůže Vašek ze sousedství.

Konečně je den sbírky tady. Děti si oblékají královské pláště a maminka jim vsazuje na hlavu královskou korunu. Od začátku se jim daří, lidé je radostně přijímají a rádi vkládají peníze do pokladničky. S dobrou náladou docházejí k velkému domu. Tatínek poznamená: „Tu mají hodně peněz, kéž by nám v pokladničce také hodně přibylo!“

Když u branky zazvoní, rozštěká se pes. Z domu vybíhá mladík a mezi prsty drží minci – jednu korunu. Už z dálky křičí: „Tu máte velký dar, více doma nemáme.“

Tatínka to nevyprovokuje a nastavuje pokladničku. Dokonce přitom řekne:

„Děkuji.“

Josífek si všímá krásného velkého psa, který je z dálky pozoruje.

„Mohl bych si ho pohladit?“ zeptá se. Dočká se úšklebku, ale pak mladík pohodí hlavou a vpouští krále dovnitř.

Pes vrtí ocasem a netrpělivě přešlapuje. Vítá tak děti, a Josífek se ho vůbec nebojí. Hned ho hladí a ruku noří do jeho srsti. Přitom mu na krku nahmatává kulatý předmět.

„Co to má?“ ptá se mladíka.

„Medaili. Tu dostal od dědy.“

„Ta je krásná! Leskne se.“

„Je ze zlata.“

„Cože? Ze zlata?“

„Ano. Zachránil dědovi život, když se topil, a dostal za to zlatou odměnu.“

„Za tu bychom dostali hodně peněz,“ říká si Josífek sám pro sebe a hned na to oslovuje psa: „Pejsku, dej nám medaili do tříkrálové sbírky!“

„Cože?“ vzteká se mladík, „vy žebráci! Člověk vás tu pustí a už hledíte něco utržit!“

Josífek se lekne. To jsem říct neměl! Vždyť i v kostele nás ta paní varovala, abychom nikde peníze nevyvnucovali, nevyžebravali. Rychle odtud pryč! Vašek s Maruškou jsou už u branky. Ale copak můžu? Mladík ho totiž drží za královský plášť a stále znovu mu nadává do žebráků. Nad nimi se otevírá okno. „Co se tu děje?“ slyší nad sebou.

Vzhlédne. Z okna se dívá starší pán a znovu se ptá: „Co se tu děje?“

„Jsou to žebráci,“ křičí znovu mladík a pokračuje: „Chtějí Rekovu medaili do charitní sbírky. Taková drzost! Člověk je tu pustí, a oni tohle...“

„Jsem tam hned,“ slibuje starý muž a zavírá okno.

Mladík na Josífka křičí: „Teď si to slízneš!“

Přichází tatínek a omlouvá se: „Promiňte, prosím, nic po vás nechceme.“

Mladík se poněkud uklidňuje, ale přesto ještě vyhrožuje: „Děda si to s vámi vyřídí!“

Odchází, když se starší pán objevuje. Tatínek se hned omlouvá, ale muž říká: „Tu medaili si vezměte. Pes ji na nic nemá. Jsem nemocný, brzy projdu branou smrti. Jízdenkou do nebe budou skutky lásky. Alespoň kousek cesty tou medailí zaplatím.“

„Pořádný kus,“ opravuje ho tatínek a pomáhá starému pánovi odepnout z krku novofundlandana zlatou medaili.

Ještě hodně domácností tři králové navštívili a lidé naplnili pokladničku dary. Ale největším darem zůstala zlatá medaile – darovaná na jízdenku do nebe.

jáhen Josef Janšta

ilustrace Magdalénka Řeháková

Centrum pro rodinu – středisko Opava

Kontakt: Masarykova 39, minoritský klášter, 1. patro;

e-mail: jdostalova@prorodiny.cz, mobil: 731 625 617;

internetové stránky: www.prorodiny.cz;

osobní kontakt: Po–Pá od 8 do 12 hodin.

Pokud to bude možné, tak se uskuteční:

Duchovní obnova pro muže v Opavě

Uskuteční se v **sobotu 6. února 2021** v pastoračním středisku minoritského kláštera v Opavě.

Téma: Můj vztah k církvi (P. Víta Řehulka)

Začátek v 9 hodin a ukončení cca v 18 hodin. Dopoledne a odpoledne bude přednáška a po ní čas pro ztišení i popovídání, možnost svátosti smíření, mše svatá.

Cena: 250 Kč (včetně oběda a občerstvení)

Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz

Přehled akcí Centra pro rodinu v Opavě leden–červen 2021:

- 13. 3. 2021** Postní duchovní obnova v Hradci n/Mor. (MUDr. Jitka Krausová: *Manželství a eucharistie*)
27. 3. 2021 Dopolední seminář pro manžele (manželé Smékalovi: *Jak zvládat stres*) – Opava
17. 4. 2021 Setkání pro ženy (Fany Böhmová) – Opava
7.–9. 5. 2021 Víkend pro ženy na Cvilíně

Co mohu jinak v této době nabídnout:

Zapůjčení knih se vztahovou tematikou a tematikou výchovy dětí. Na požádání vám zašlu seznam knih, které jsou v opavské kanceláři Centra pro rodinu k dispozici.

Možnost zakoupení Rodinného plánovacího kalendáře na rok 2021, který už po několikáté vydává naše Centrum pro rodinu. Kalendář je k dostání a vyzvednutí v kanceláři Centra pro rodinu v Opavě. Cena je 200 Kč.

Mohu také nabídnout možnost individuálních rozhovorů a také případné nasměrování na odborníky. Také můžete mailem posílat své dotazy, ráda všem odpovím.

Za Centrum pro rodinu Jana Dostálová

Co se děje v CZŠ svaté Ludmily

Šije celá škola!

Tato jednoduchá věta snad nejlépe vystihuje to, co se ve dnech, po návratu dětí z on-line výuky do školy, dělo ve školní družině. Ve spolupráci se Salesiánským hnutím mládeže byly do školy pořízeny dva nové šicí stroje, hromada látek a šicích potřeb. Děti se nemusely dlouho pobízet a s pomocí všech vychovatelek se pustily do šití. S nadšením si po celou adventní dobu s obrovským nadšením šily a pak odnášely domů polštářky, hračky, roušky, tašky, nákrčníky, čepice nebo čelenky, které si samy ušily.

Děti byly moc šikovné a spousta z nich šla sama bez pomoci paní vychovatelky. Radost z podařené práce měly nejen děti a jejich vychovatelky v družině, ale také jejich rodiče, kteří je v jejich práci a snažení podporovali.

Věřím, že tyto „měkké dárky“ udělaly pod vánočním stromčkem velkou radost.

Věnce pomáhají na dálku

Každoročně výtěžek z prodeje adventních věnců posíláme na adopci na dálku. Před první adventní nedělí se prodalo celkem 55 věnců, které vyrobily a ozdobily učitelky a vychovatelky naší školy pod vedením paní asistentky a floristky Barbary Štenclové. Všem, kteří si věnec zakoupili, a tím pomohli dobré věci, moc děkujeme.

Adventní čas připraví nás

Prožívání letošního adventu v naší škole se trošku odlišovalo od předchozích let. Už zákaz zpěvu byl pro nás, kteří rádi zpíváme a máme v oblíbě krásné adventní písně, velmi těžký.

Co nám nebylo zakázáno – naše každoroční adventní snažení. To spočívalo v plnění úkolů, které však záviselo vyložení na každém z nás. Úkolem byla modlitba, dobrý skutek, almužna nebo čtení z Bible.

Za každý splněný úkol si děti nalepily hvězdičku, srdíčko, kapku nebo lísteček. Společně jsme tak vytvořili koláž s podkladem novinových článků. Ty vlastně ukazovaly na propojenost každého člověka na Zemi. V kapli jsme si denně četli o tom, jak děti z různých států světa slaví Vánoce.

Svatý Mikuláš

Naštěstí nás letos mohl svatý Mikuláš navštívit. Vzal si s sebou i anděla a čerta. Z knihy, kde měl všechno zaznamenáno, pak četl informace o dětech a ty pak obdaroval balíčkem se sladkostmi a ovocem.

Na Hradci si připravili žáci deváté třídy společně s panem učitelem scénku o svatém Mikuláši. Navštívili pak jednotlivé třídy, kde děti poučili o životě světce a rozdali dětem dárečky.

Učení venku

Místo cvičení v tělocvičně se vydali žáci 4. a 5. třídy do přírody. Z přírodnin, které na podzim děti s rodiči nasbíraly, žáci vytvářeli souhvězdí. Učení hrou je zábava.

Jana Larischová

Charita Opava

*Kontakt: Přemyslovců 26, 747 07 Opava-Jaktař;
telefon a fax: 553 611 816, 553 612 780, 553 612 788;
e-mail: info@charitaopava.cz;
internetové stránky: www.charitaopava.cz.*

Přicházejí Tři králové, pojďme jim naproti!

„My Tři králové jdeme k Vám, dva z nás tu nejsou a tak jdu sám...“ Takto originálně si loni při Tříkrálové sbírce pomohl koledník, kterému nepřišli na pomoc další dva králové, a on musel na obchůzku po domácnostech vyrazit sám. Nikdo z Charity

Opava, která tuto dobročinnou sbírku s dvacetiletou tradicí organizuje, tehdy netušil, že z humorné historky se v roce 2021 stane realita. Koronavirová krize postihne i Tříkrálovou sbírku 2021, v žádném případě to ale neznamená, že neproběhne. Právě naopak – Charita Opava už několik měsíců připravuje různé alternativní způsoby koledování, díky kterým nebude nutné oblíbenou sbírku zrušit.

Letos sice budeme muset z hygienických důvodů oželeť tradiční lednový Tříkrálový průvod a řadu dalších doprovodných akcí pro koledníky i vedoucí skupinek, sbírka ale potrvá o týden déle, než bylo zvykem, tedy od 1. až do 24. ledna. V úterý 5. ledna v 17 hodin se ale můžeme těšit na pozhánání koledníků, které proběhne od 17 hodin na Rybím trhu před konkatedrálou za účasti biskupa Martina Davida.

„Tři králové by se s Vámi rádi setkali i letos, bude to ale možné jen v některých domácnostech,“ vysvětluje koordinátorka Tříkrálové sbírky Marie Hanušová. V Opavě budou koledníci navštěvovat především rodinné domky. Na sídlištích, kde se koncentruje na jednom místě více lidí, budeme koledovat jen omezeně. Viditelnou změnou bude také to, že koledníci budou často chodit v menším počtu. A tak k Vám může s básničkou dorazit například jen Kašpar s Melicharem, nebo dokonce jen Baltazar.

Ten, ke komu koledníci neprijdou, a přesto by do sbírky rád přispěl, má hned dvě možnosti, jak to udělat. Předně může přispět do pokladničky umístěné na některém z míst k tomu určených. Najde je v prodejnách Tempo, v některých provozovnách Hruška a v mnoha opavských lékárnách. Na všech sběrných místech budou vylepeny plakáty s logem Tříkrálové sbírky a dalšími informacemi. Přehledné letáky budou vylepeny také v obcích na Opavsku.

Další možností přispět bude zaslání financí na opavský účet Tříkrálové sbírky. Jeho číslo je 66008822/0800, nezapomeňte uvést variabilní symbol 77708012.

Vládní opatření na potírání koronavirové krize se mohou během sbírky měnit, nejaktuálnější informace proto během celé sbírky vždy najdete na stránkách www.charitaopava.cz a na facebookovém účtu Charity Opava.

Tříkrálová sbírka se stala tradicí, při které si vždy na začátku roku připomínáme starý příběh o králích, kteří přinesli dary malému dítěti do Betléma. Stala se svátkem lidské vzájemnosti, kdy se můžeme navzájem obdarovávat přáním Božího požehnání a všeho dobrého v novém roce a také finančními dary pro potřebné. *„I letos se pokusíme přinést přání všeho dobrého do nového roku do co nejvíce domácností, zároveň budeme rádi, když si dárci v této náročné době najdou cestu k nám,“* vzkazuje závěrem s poděkováním Marie Hanušová.

Peníze z „Tříkrálovky“ ve službě potřebným

Loni na Opavsku koledovalo více než 1 400 koledníků, kteří přinesli tříkrálové požehnání s přáním všeho dobrého do nového roku do více než 30 tisíc domácností. Výnosy z Tříkrálové sbírky jsou vždy důležitou položkou v rozpočtu Charity Opava. *„S penězi z Tříkrálové sbírky každoročně počítáme, jsou velmi důležité pro naši službu,“* potvrzuje ředitel Charity Opava Jan Hanuš.

„Z výnosů loňské Tříkrálové sbírky, které připadly Charitě Opava, jsme podpořili terénní služby, mezi něž patří charitní ošetrovatelská služba, charitní pečovatelská služba a mobilní hospic Pokojný přístav,“ vyjmenovává Jan Hanuš. Všechny tři služby pomáhají seniorům a vážně nemocným lidem v domácím prostředí a za dary ze sbírky pořídila Charita Opava polohovací postele, invalidní vozíky, kyslíkové koncentrátory a další zdravotnický a ochranný materiál. Finance také pomohly k dokončení přestavby a přestěhování chráněných dílen. V Chráněných dílnách Charity Opava nachází smysluplné zaměstnání více než 160 lidí s nejrůznějšími handicap, kteří by jinak neměli možnost si práci najít.

„Také ve stacionáři Mravenček, který poskytuje služby mladým lidem s těžkým tělesným a mentálním postižením, jsme mohli udělat dílčí úpravy, které nám pomohou vylepšit prostředí, ve kterém se naši klienti pohybují,“ vyjmenovává Jan Hanuš. A zbylo i na stavební úpravy charitního střediska Naděje, které poskytuje pomoc lidem v krizi.

Také výnosy z Tříkrálové sbírky 2021 se dostanou k těm, kteří je potřebují. Opět poslouží nemocným seniorům a lidem, kterým naše terénní služby pomáhají v domácím prostředí. *„Pro ně potřebujeme pořídit osobní automobil na CNG a také zdravotnický a ochranný materiál,“* popisuje dále Jan Hanuš. Určeny budou také lidem s mentálním postižením a chronickým duševním onemocněním, kterým Charita Opava poskytuje služby v sociálně terapeutické dílně Radost.

„Již dnes Vám všem jménem našich klientů děkuji za Vaši štědrost,“ shrnuje Jan Hanuš. „Můžeme jim celý rok pomáhat i díky Vám.“

Hledáme posilu do Občanské poradny

Až do 8. ledna mohou posílat motivační dopis spolu s životopisem všichni zájemci o práci v Občanské poradně. Charita Opava vypisuje výběrové řízení na pozici sociálního pracovníka právě v tomto svém středisku. Staňte se na plný úvazek členem kolektivu, který smysluplně pomáhá potřebným! Podrobné informace včetně všech požadavků na uchazeče najdete na stránkách Charity Opava www.charitaopava.cz pod záložkou *O nás – Kariéra*.

Projekt „S Radostí k lidem“ podporuje také město Opava

Areál ředitelství Charity Opava na ulici Přemyslovců 26 se mění k nepoznání. Probíhají zde rozsáhlé stavební práce, které dost zásadně změň vzhled dvora a většiny budov. Začala rozsáhlá rekonstrukce prostor, ve kterých sídlí sociálně terapeutická dílna Radost, služba Charity Opava určená pro lidi s lehkým mentálním znevýhodněním a lidi

s duševním onemocněním, kteří nenašli uplatnění na otevřeném ani chráněném trhu práce. Radost je jedinou sociálně terapeutickou dílnou v Opavě a poptávka po jejích službách je větší, než jaké mohla Charita Opava v současných prostorách vyhovět. To se po rekonstrukci změní, stejně jako dojde k výraznému zkvalitnění služeb.

Přestavba, díky které by bylo možno rozšířit materiálně technické zázemí i kapacitu Radosti, se v Charitě Opava plánovala déle než pět let. Radost sídlí ve dvou budovách, které nejsou propojeny, navíc vždy v prostorách, které nebyly bezbariérové. Do projektu přestavby se Charita Opava pustila ihned po dokončení jiného náročného projektu, kterým byla rekonstrukce zdevastovaných prostor bývalé strojní traktorové stanice na nové spojené Chráněné dílny Charity Opava. „Obě tyto akce na sebe navazovaly,“ vysvětluje ředitel Charity Opava Jan Hanuš. „S rekonstrukcí jsme mohli začít až tehdy, kdy se z areálu ředitelství do nových prostor přestěhovaly Chráněné dílny sv. Josefa,“ dodává. Celá přestavba bude stát 27 milionů korun a uhrazena bude z evropských peněz, konkrétně z Integrovaného regionálního operačního programu. Charitu Opava v přestavbě podporují také město Opava a Moravskoslezský kraj.

Oba objekty budou po rekonstrukci sloučeny a budou bezbariérové. „Budeme tedy moci uspokojit také potřeby lidí, kteří jsou imobilní nebo mají sníženou pohyblivost,“ dodává manažerka Charity Opava Pavla Králová. Prostor pro sociálně terapeutické dílny se také významně zvětší, vznikne nové kvalitní zázemí zahrnující například oddělené šatny, sociální zařízení, sprchy, kuchyň a jídelnu, ale

také nové kanceláře pro personál, jehož počet se zvýší, nebo skladovací a úložné prostory. Novinkou budou venkovní a zimní zahrada se skleníkem, dílny či relaxační místnost. A zásadní informací je také to, že do konce příštího roku už bude možno navýšit počet klientů ze současných pětadvaceti až na čtyřicet denně.

Evropský projekt zatím jen online

Celkem šest mezinárodních projektových setkání měli původně naplánováno účastníci evropského mezinárodního programu Erasmus s názvem HelpEx, jehož součástí je také Charita Opava. Koncem loňského roku se měli účastníci projektového týmu z Francie, Itálie, Německa, Polska a Malty potkat v Opavě. Z důvodu koronavirové krize se ale mohli spojit jen online.

Cílem projektu HelpEx je mimo jiné vznik nadnárodních postupů vzdělávání, tzv. peerů, tedy sociálních pracovníků, kteří si sami prošli psychickým onemocněním a mohou proto díky této zkušenosti lépe pomáhat lidem se stejnými zdravotními problémy.

„Jednalo se již o třetí zrušené setkání projektového týmu z důvodu koronaviru,“ říká Lucie Trunečková z Občanské poradny, která se projektu účastní od počátku spolu s Kateřinou Víchovou z Chráněného a podporovaného bydlení. V rámci virtuálního setkání, které technicky zajišťovala Fakulta veřejných politik Slezské univerzity, se tak měl možnost na dálku vidět nejen projektový tým, ale následně také sociální pracovníci pracující se skupinou osob s duševním onemocněním a takzvaní peerové.

„I když toto virtuální setkání byla taková první ochutnávka toho, co účastníky projektu čeká, dostali jsme vynikající zpětnou vazbu a setkání se všem líbilo. Věřím, že se epidemiologická situace natolik zlepší, že se letos budeme moci potkat v Opavě osobně,“ dodává Lucie Trunečková.

Charita Opava

Plán sbírek ve farnosti Panny Marie v roce 2021

Účelové sbírky

24. ledna	Biblický apoštolát
21. února	Halěř svatého Petra
21. března	Na TV Noe
2.–3. dubna	Na opravy chrámů ve Svaté zemi (při adoraci u Božího hrobu)
4. dubna	Na kněžský seminář
9. května	Pomoc pronásledovaným křesťanům
23. května	Na Diecézní charitu
19. září	Na církevní školy
24. října	Na světové misie

Sbírky na opravu konkatedrály

17. ledna	2. neděle v mezidobí
14. února	6. neděle v mezidobí
14. března	4. neděle postní
18. dubna	3. neděle velikonoční
16. května	7. neděle velikonoční
20. června	12. neděle v mezidobí
18. července	16. neděle v mezidobí
15. srpna	Nanebevzetí Panny Marie
26. září	26. neděle v mezidobí
17. října	29. neděle v mezidobí
14. listopadu	33. neděle v mezidobí
19. prosince	4. neděle adventní

o. Jan Czudek

Příspěvky do **Cesty** můžete předat v sakristii kostela sv. Vojtěcha nebo na faru Almužnická 2, Opava, případně poslat na adresu redakce, nebo elektronickou poštou na adresu cesta.opava@gmail.com – vždy do uzávěrky.

Telefonní číslo na redakci zpravodaje Cesta: 733 529 923.

Webové stránky farnosti Nanebevzetí Panny Marie v Opavě: www.farnostopava.cz

Kontakt na Farní úřad Nanebevzetí Panny Marie v Opavě – tel.: 733 307 117, e-mail: rkf.opavapmaria@doo.cz

Cesta – zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě, vydavatel a adresa redakce: ŘKF Nanebevzetí Panny Marie, Almužnická 2, 746 01 Opava. Tiskne tiskárna Schneider. Ročník 28., číslo 1. Náklad 400 výtisků. Výrobní náklady 1 kusu 15 Kč. Číslo připravila a vydání zajistila redakční rada zpravodaje. Registrováno pod číslem MK ČR E 12507 u MK ČR.

Příští číslo 7. 2. 2021, uzávěrka 14. 1. 2021